

ἢ τῆς ἐναντίας καταστάσεως ποιητικόν, λυπηρόν. ἀνάγκη οὖν ἡδὴ εἶναι τὸ τε εἶναι τὸ κατὰ φύσιν ἰέναι ὡς ὅτι πο πολὺ καὶ μέγιστα, ὅταν ἀπειληφότα ἢ πῶς ἑαυτῶν φύσιν τὰ κατὰ φύσιν γινώσκοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύοντες τὸ εἰδησιμῶν, ὡς ὅσοι περὶ τοῦ κατὰ φύσιν ἔμοιρον γὰρ τὸ εἶδος τῆ φύσιν ἐπίσταται καὶ τὸ πολλακίως αἰετῶν εἶναι, ἔστι δὲ καὶ ἡ φύσιν αἰετῶν τὸ εἶδος, καὶ τὸ μὴ βίαιον δὲ παρὰ φύσιν γδ ἢ βία. διὸ αἰ ἀνάγκη, λυπηρόν καὶ ὀρθῶς εἴρηται,

Πᾶσι γὰρ ἀναγκαῖον ἀσφάλειαν αἰσῶν εἶναι. τὰς δὲ ὀπμηλείας, καὶ τὰς ἀσπουδίας, καὶ τὰς σπουδονίας, λυπηρὰς ἀνάγκη γδ καὶ βία αὐτὰ ταῦτα, εἰ μὴ ἐπιδησιμῶν εἶναι τὸ εἶδος ποιεῖ ἡδὴ τὰ δ' ἐναντίας, ἢ δὴ αὐτὸ ἀναγκαῖον αἰ ἀσφάλειαν, καὶ αἰ ἀσπονδίας, καὶ αἰ ἀμείλειαν, καὶ αἰ παρὰ φύσιν, καὶ αἰ ἀνακαταστάσεως, καὶ ὁ ὕπνος, ἢ ἡ δόξα οὐδὲν γδ παρὰ φύσιν αἰ ἀναγκαῖον τούτων. καὶ οὐ αἰ ὀπμησίμια ἐν ἡ, ἀπὸ ἡδὴ ἢ γδ ὀπμησίμια, τὰ ἡδὴ εἶδος ὅσιν ὀρεξῆς. τῶν δὲ ὀπμησίμων, αἰ ὕψι, ἀλόγοι εἰσὶν αἰ δὲ μὴ λόγου. λέγω δὲ, ἀλόγοις ὕψι, ὅσας μὴ ἐκ τῆ ὑπολαμβάνειν τὸ ὀπμησίμωσιν εἰσὶν ὅ ταιώται, ὅσας λέγονται εἶναι φύσιν, ὡς ὅσοι αἰ δὴ τὰ σάματος ὑπαρξουσιν εἶναι, ἢ ἔσθης, δὴ φα καὶ πῆνα, καὶ καὶ ἔκαστον εἶδος ἔσθης, ὀπμησίμια καὶ αἰ ὅσα τὰ γαστρά, καὶ ὅσα τὰ ἀφροδίσια, καὶ ὅσα τὰ ἀπὸ αἰ, καὶ ὅσα ὀσμυλθωδίας, καὶ ἀκοῦν, καὶ ὅσα μὴ λόγου, ὅσα ἐκ τῆ περὶ δὴ μὴ ὀπμησίμωσιν πολλαὶ γδ καὶ δεῖσασα καὶ κτήσασα ὀπμησίμωσιν ἀκούσαντες καὶ περὶ δὴ εἶναι. ἐπεὶ δὲ ὅτι τὸ ἡδὴ εἶναι ἐν τῷ αἰδῶν εἶναι πῆνα ἀδῶν, ἢ ὅσιν ἀδῶν, ὅσιν αἰδῶν εἶναι πῆνα ἀδῶν, καὶ ἐν τῷ μνησῶν καὶ τῷ ἐλπίζοντι ἀκολουθεῖν φαντασία πῆνα οὐ μνησῶν, ἢ ἐλπίζοντι εἶναι δὴ πῆνα, ὅτι καὶ ἡδὴ αἰ ἀνάγκη μνησῶν, καὶ ἐλπίζοντι, ἐπεὶ ὅσοι καὶ αἰδῶν. ὡς τ' ἀνάγκη πῆνα τὰ ἡδὴ, ἢ ἐν τῷ αἰδῶν εἶναι παρῶν, ἢ ἐν τῷ μνησῶν γινώσκοντες, ἢ ἐν τῷ ἐλπίζοντι μέλλοντα αἰδῶν εἶναι καὶ τὰ παρῶν, μνησῶν δὲ τὰ γινώσκοντες, ἐλπίζοντι δὲ τὰ μέλλοντα. τὰ ὕψι οὐ μνησῶν εἶναι, ἢ δὴ εἶναι, οὐ μόνον ὅσα ἐν τῷ παρῶν, ὅσα παρῶν, ἢ δὴ εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ καὶ οὐχ ἡδὴ, αἰ ἢ ὕψι καὶ ἡδὴ καὶ ἀνάγκη τὸ μὴ τῶν. ὅθεν καὶ τῶν εἴρηται,

vel contrariæ constitutionis efficiendæ, esse molestum. Necessè igitur est, iucundum esse, ad id quod est secundum naturam, impleveruntque & maximè, cum assumpserint suam ipsorum naturam quæ secundum ipsam sunt. Et consuetudines. Etenim consuetum quasi natura in situm iam fit. Similis enim est consuetudo naturæ. Nam vicinitatè habet quod sæpe fit, cum eo, quod semper. Est autem natura quidè eius quod semper fit: consuetudo verò eius, quod sæpe. Et non violentum: præter naturam enim vis est. Quamobrem necessitates molestiæ habent. & rectè dictum est, In suaue est etenim fieri quodcumque, necesse est. Curationes autem & studia, & contentiones, molestas esse. Necessaria enim, & violèta hæc sunt, nisi assueverint. Sic enim consuetudo affert iucunditatem. At contraria iucunda sunt. Quamobrem occasiones, & cessationes à labore & non curantiæ, & lusus & requies, & somnus inter iucunda sunt. Nihil enim horum est ad necessitatem. Et cuius cupiditas fuerit, id omne iucundum: nam cupiditas iucundi est appetitio. Cupiditatum autem aliæ quidem rationis expertes sunt, aliæ verò cum ratione. Voco rationis expertes, quas non ex eo, quod existiment, aliquid suscipiunt. Et sunt tales quæcumque dicuntur esse natura, ut quæ propter corpus insunt, ut alimenti, sitis & fames, & in vnaquaque specie alimenti cupiditas, & quæ continentur in iis, quæ gustatu percipiuntur, & in venereis, & omnino in iis, quæ pertinent ad tactum, & in odoratu suavitatis, & auditu, & visu. Cum ratione verò quascumque ex eo, quod percipiuntur, concipiunt. Multa enim & percipere, & possidere concupiscunt, cum audiuerint, & persuasi sint. Quoniam verò posita est iucunditatis perceptio in sentiendi aliqua affectione, & phantasia est sensus quidam debilis, & ei, qui recordatur, quique sperat, consequens est phantasia quedam eius rei, cuius meminit, aut sperat habet. Si hoc ita est, patet etiam volentes inesse vehementes iis, qui recordantur & sperant, siquidem inest quoque sensus. Quare necesse est, omnia iucunda aut in sensu consistere presentium, aut in memoria etiam præteritorum, aut in spe futurorum. sentiunt enim præsentia: recordantur præterita: sperant futura. Ac quæ quidem memoria custodiuntur, iucunda sunt, non solum quæ tunc cum aderant, iucunda erant, sed nonnulla etiam non iucunda, si præterea eveniat quippiam honestum, & bonum. Unde illud dictum est,